

• ΕΥΛΟΓΙΕΣ •
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ & ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΑΡΕΤΑΙΕΙΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΞΕΝΙΑΝ
ΤΗΝ ΕΚ ΚΑΛΑΜΩΝ

Η Αγία Ξενία
η Μεγαλομάρτυρας
και θαυματουργή
είναι προστάτιδα
των Καρδιοπαθειών
και πάσα βασκανίας.

Με πατρική αγάπη & Εύλογίες

2

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΒΙΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΞΕΝΙΑΣ ΕΚ ΚΑΛΑΜΩΝ

Η Αγία Ξενία γεννήθηκε στην Καλαμάτα της Πελοποννήσου το 291 μ.Χ. Οι γονείς της ονομάζονταν Νικόλαος και Δέσποινα, ήταν ευσεβείς Χριστιανοί και κατάγονταν από τα ανατολικά μέρη της Ιταλίας. Εξ αιτίας όμως των συνεχών και σκληρών διωγμών κατά των Χριστιανών στα χρόνια εκείνα, κατέφυγαν στην Καλαμάτα και εγκαταστάθηκαν σε κάποιο αγρόκτημα, έξω από την πόλη, διότι ο πατέρας της ήταν γεωργός.

Από μικρή η Ξενία στόλιζε την ψυχή της με νηστείες, εγκράτεια, σιωπή, τακτική προσευχή, σεμνότητα ομιλίας, δάκρυα και αγρυπνίες. Επίσης βοηθούσε με όλη της τη δύναμη τους φτωχούς, τις χήρες και τα ορφανά.

Ο έπαρχος της Καλαμάτας Δομετιανός, όταν κάποτε τη συνάντησε τυχαία, θαμπώθηκε από την ομορφιά της και θέλησε να την κάνει γυναίκα του. Αλλά η Ξενία αρνήθηκε σθεναρά ν' αλλάξει την πίστη της και να γίνει γυναίκα ειδωλολάτρη άρχοντα. Τότε ο Δομετιανός τη βασάνισε με τον πιο φρικτό τρόπο, και όταν είδε ότι δεν μπορούσε να αλλάξει το φρόνημα της, τελικά την αποκεφάλισε στις 3 Μαΐου του έτους 318 μ.Χ.

*Μετά τον θάνατό της η Αγία – με τη χάρη του Θεού –
επετέλεσε πολλά θαύματα.*

εορτάζει την 3^η Μαΐου

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως....

PMB' (142) Ψαλμός.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισε μὲ ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἔπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἅπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσον μοί τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοῖ ἤλπισα γνῶρισον μοί, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου ἐξελού μὲ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξον μὲ τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει μὲ ἐν γῆ εὐθεία. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις μὲ, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου καὶ ἀπολεῖς

πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἶμι.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν Καλλιπάρθενον Χριστοῦ Ἀθληφόρον, καὶ Καλαμῶν τὴν πολιοῦχον Ξενίαν, ἀσματικῶς τιμήσωμεν βοῶντες αὐτῇ.

Λύτρωσαι πρὸς σὲ τοὺς τρέχοντας, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, λῦσον μαγειῶν κλοιὸν, καθ' ἡμῶν κακοβούλων·

παρὰ Θεοῦ γὰρ ἔσχες τὴν ἰσχὺν καὶ πάσης ρῦσαι ἀνάγκης
πρεσβείαις σου.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Τῶν ἰαμάτων τὴν πηγὴν σὲ Ξενία, ἐπικαλοῦμαι ὁ οἰκτρὸς
σου οἰκέτης, μετὰ Θεὸν προσφεύγων νῦν τῇ σκέπῃ τῇ σῆ, καὶ
βοῶ· Ἀπάλλαξον, τῶν δεινῶν με προφθάσασα, πονηρῶν
πνευμάτων τε, σαῖς λιταῖς ἐκ τῆς βλάβης ἐξ ἀνιάτων
λύτρωσαι παθῶν, καὶ νοσημάτων παντοίων καὶ θλίψεων.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ
ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς
ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν
ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ
δούλους σώζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ
πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς
ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.
Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα,
ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ νικήσης ἐν τῷ
κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν

ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἢ μήτηρ μου. Ἴδου γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τὸ Πνεῦμα Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Καὶ ὁ Κανὼν. ἔχων ἀκροστιχίς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις

οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις «Γεωργίου».
ᾠδὴ α΄. ᾠχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν ὕμνοις καὶ ᾠσμασιν οἱ πιστοὶ, δεῦτε συνελθόντες
εὐφημήσωμεν εὐλαβῶς, Ξενίαν Χριστοῦ τὴν Ἀθληφόρον,
ὑπὲρ ἡμῶν ἀενάως πρεσβεύουσαν.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τυράννους ἐξέπληξας τῇ στερρᾷ, ἔνδοξε ἐνοστάσει καὶ
κατηύφρανας στρατιάν, Μάρτυς τῶν Ἀγγέλων, μεθ' ὧν ἤδη,
ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα ἰκέτευε.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Τὴν χάριν ὡς ἔχουσα πρὸς Θεοῦ, πᾶσαν ἀφανίζειν
μαγγανείαν τῶν φθονερῶν, ἐκ ταύτης τοὺς πόθῳ σοι
δραμόντας καὶ τὰ παιδιά φύλαξον, Ξενία Μάρτυς,
πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Γυμνότητι, Μήτηρ, τῶν ἀρετῶν, χάριτος τῆς θείας ἐστερήθην
τοῦ σοῦ Υἱοῦ, αὐτῆς οὖν ἀξίωσον τυχεῖν με, σαῖς μητρικαῖς
Παναγία δεήσεσιν.

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ Κυρίῳ προσήνεγκας ἑαυτὴν ἄμωμον, θῦμα καὶ θυσίαν,
σεμνὴ Ξενία καὶ εἴληφας, παρὰ Θεοῦ τὴν ἰσχὺν, καρδιακῶν

σώζειν νόσων, Μάρτυς καὶ φυλάττειν τὰ τέκνα τῶν δούλων σου.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐμβληθεῖσα καμίνῳ τῇ τοῦ πυρὸς ἡμβλυνας, πᾶσαν ἐναντίων, σεμνὴ Ξενία, τὴν δύναμιν, συμβασιλεύουσα νῦν, Χριστῷ τῷ μόνῳ Δεσπότη, ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων σου Μάρτυς ἰλέωσαι.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Τὰ τοῦ κόσμου προεΐδες καὶ πρὸς Χριστὸν ἔδραμες, ὄνπερ ὡς Θεὸν ἐν σταδίῳ Μάρτυς ἐκήρυξας· παρ' οὗ καὶ χάριν Σεμνή, τοὺς σεληνιαζομένους, εἴληφας τοῦ σώζειν πιστῶς σοι πελάζοντας.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν ἀγκάλαις ὃν ἔσχες τὸν τοῦ παντὸς Κύριον, Ἄχραντε παρθένε, ὡς Μήτηρ ὄντως ἰκέτευε, ἵνα κινδύνων ἡμᾶς, καὶ συμφορῶν ἀπαλλάξῃ καὶ πυρὸς γεέννης ἐν ᾧρα τῆς κρίσεως.

Διάσωσον παντὸς κινδύνου, Ξενία, τοὺς σοὶ δραμόντας, φθονερῶν μαγγανείας, καὶ δεινῶν περιστάσεων, λιταῖς σου καὶ πάσης ἐξ ἀσθενείας.

Πανύμνητε καὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μητέρα σπλαγχνικωτάτη, ὡς Υἱὸν σου Αὐτὸν Ἁγνὴ ἀπαύστως ἰκέτευε, ῥυσθῆναι κινδύνων τοὺς σὲ τιμῶντας.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

ᾠχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Στερρὰν βοηθόν, δεινοῖς οἱ συνεχόμενοι, Ξενία σεμνή,
κατέχοντές σε τρέχομεν τῇ σῇ σκέπη κράζοντες·
Μαγγανείας ῥῦσαι τοὺς δούλους σου, καὶ νόσων καὶ πάσης
ὀργῆς, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν.

Ὁδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν τυράννων κατέβαλες, θράσος Καλλιμάρτυς Ξενία
πάντιμε, συγχορεύουσα τῷ Πλάσῃ σου, ὃν δυσώπει σῶσαι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα τε, ἔχειν σε προστάτιν θεομακάριστε,
εὐλαβῶς καθικετεύομεν, οἱ πιστῶς τῇ σκέπῃ σου
προστρέχοντες.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Παύρησιαν ὡς ἔχουσα, πρέσβευε ῥυθῆναι τοὺς προσιόντας
σοι, φθονερῶν ἐκ τῆς κακώσεως, καὶ δαιμόνων βλάβης
πανσεβάσμιε.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὡς τεκοῦσαν τὸν Κύριον, πίστει σε τιμῶμεν βοῶντες
Δέσποινα, πειρασμῶν καὶ τῶν παθῶν ἡμῶν, καὶ δεινῶν τὸν
κλύδωνα κατεύνασον.

Ὁδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στίγμασι σαρκὸς ὑπερέλαμψας πανεύφημε, καὶ χάριν ἔσχες,
Μάρτυς, παρὰ Θεοῦ, ἐκ πάσης σώζειν μαγείας τοὺς σοὶ
προστρέχοντας.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πῦρ περιφανῶς θεϊκῆς ἀγάπης φέρουσα, πυρὶ ρίφθεισα
πλάνην τῶν ἀσεβῶν, Ξενία, ἔφλεξας σώζουσα τοὺς τιμῶντάς
σε.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Λίθοις τοῖς γλυπτοῖς οὐκ ἐπέθυσας ἀλλ' ἠμβλυνας, βουλάς
τυρράνων νόμῳ τῷ τοῦ Χριστοῦ. Καὶ νῦν κινδύνων
λυτροῦσαι τοὺς σὲ γεραίροντας.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ῥῦσαι προσβολῆς νοητῶν ἐχθρῶν τὸν δοῦλόν σου, καὶ
ὄρατῶν Παρθένε, ὅτι πρὸς σέ, μετὰ Θεὸν τὴν ἐλπίδα μου
ἀνατίθημι.

ᾠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κατέβαλες ἐν σταδίῳ πάνσεμνε, τὴν ὄφρυν τῶν σῶν
τυράννων Ξενία, καὶ πρὸς Θεοῦ, νίκης στέφος ἐδέξω, καὶ
τὴν ἰσχὺν φυγαδεῦειν τοὺς δαίμονας, καὶ χάριν σώζεις ἐκ
φθορᾶς, τὰ παιδιά ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν μνήμην σου τοὺς τιμῶντας λύτρωσαι, ἐκ τῶν νόσων καὶ παθῶν τῆς καρδίας, ὡς πρὸς Θεὸν, κεκτημένη πρεσβείαν, νευρασθενείας φρικτῆς τε διάσωσον, καὶ τέκνα φύλαξον ἡμῶν, ἐκ δεινῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Προέκρινας τῶν φθαρτῶν τὰ μένοντα, καὶ ἐχώρησας πρὸς θεῖον ἀγῶνα, καὶ πρὸς Θεοῦ, χάριν ἔσχες τοῦ λύειν, τῶν φθονερῶν τὰς μαγείας πανεύφημε, καὶ σώζειν πάντας ἐξ αὐτῶν, τοὺς τὴν σὴν ἐκζητοῦντας βοήθειαν.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Γαλήνιον ἐν δεινοῖς καὶ ἄμισθον σὲ γινώσκοντες λιμένα Παρθένε, ἐν πειρασμοῖς πρὸς τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, γλυκεῖα Μῆτερ, προστρέχομεν κράζοντες· Σοῖς δούλοις βράβευσον ἡμῖν, τὴν θερμὴν σου Παρθένε βοήθειαν.

Ἐπιβλεψον καὶ τοὺς σοὺς δούλους ἐκλύτρωσαι πάσης βλάβης, καὶ ἐχθρῶν τῆς ἐπιβουλῆς, Ξενία, διάσωσον, ὡς ἔχουσα πρὸς Θεὸν παρρησίαν.

Ἀνύμφευτε, τῇ μητρικῇ σου πρεσβείᾳ χρωμένη ρῦσαι, τῶν συμφορῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, τοὺς Σὲ ὡς Μητέρα Θεοῦ τιμῶντας.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Τῶν θαυμάτων ὡσπερ εἰς πηγὴν αἰεὶ ρέουσας, τῇ σῇ σκέπῃ, Μάρτυς, εὐλαβῶς νῦν προσφεύγομεν, καὶ βοῶμεν ἱκετικῶς

δεόμενοι Σεμνή, δεινῶν λύτρωσαι Θαυματουργέ, ταῖς σαῖς
πρὸς Κύριον λιταῖς, προσβολῶν τε τοῦ δαίμονος, πάσης
ἐπαιδίας, Ξενία, καὶ μαγγανείας, τῆς καθ' ἡμῶν τῶν
φθονερῶν, κινουμένης διαφύλαξον.

**Προκείμενον. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.
Στιχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ
Κύριος.**

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (ε' 24-34).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, καὶ
συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ γυνὴ τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη
δώδεκα, καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ
δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν
ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χειρὸν ἐλθοῦσα,
ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν
ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ ὅτι ἐὰν
ἄψωμαι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ, σωθήσομαι. καὶ εὐθέως
ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι
ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς
ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς
ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγε· τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων; καὶ ἔλεγον
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά
σε, καὶ λέγεις τίς μου ἤψατο; καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν
τοῦτο ποιήσασαν. ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα,
εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ
εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θύγατερ,

ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιῆς
ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ
πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ
πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στ.: Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Πόθῳ καταφεύγοντες τῇ ἱερᾷ σου Εἰκόνι, καὶ
κατασπαζόμενοι, εὐλαβῶς αὐτήν, σοὶ πιστῶς
κραυγάζομεν. Νοητῶν λύτρωσαι τῶν ἐχθρῶν μανίας
ὀρατῶν τ' ἐπιβουλῆς ἡμᾶς, τὴν χάριν ἔχεις γὰρ, ἐκ Θεοῦ
Ξενία πανεύφημε. Καὶ πᾶσαν νόσον ἴασαι, τῆς ψυχῆς καὶ
πάθος τοῦ σώματος, καὶ μαγείας, Μάρτυς, προφύλαττε
σοὺς δούλους καὶ Χριστόν, σὺν τῇ Μητρὶ καθικέτευε, ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

(Ιερέυς) Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

**Εἶτα, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.
ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.**

Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν ἰάσεων χάριν, πρὸς Χριστοῦ εἰληφυῖα τῶν δοθειῶν ἡμᾶς, καὶ τῶν ἐξανθημάτων, πληγῶν ἐλκῶν φλυκτίδων, τοὺς βοῶντας ἀπάλλαξον· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὲ προστάτιν Ξενία, ἰκετεῖομεν ἔχειν καὶ τῶν παιδίων ἡμῶν, λυτροῦσαν ἐκ κινδύνων, ἡμᾶς καὶ ταῦτα Μάρτυς, ἵνα μέλωμεν κράζοντες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Τοὺς κατέχοντας πόθῳ, τὴν σεπτὴν σου Εἰκόνα, καὶ ἐν δεινοῖς πρὸς αὐτήν, προστρέχοντας Θεόφρον, ἐκ τούτων ῥῦσαι Μάρτυς, ἵνα πίστει κραυγάζωμεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἴκετῶν σου δεήσεις, τῷ Υἱῷ σου προσάγαγε, Θεοτόκε Ἄγνη, καὶ ῥῦσαι καταδίκης, πυρὸς τε τοῦ ἀσβέστου, ἵνα μέλωμεν ψάλλοντες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, ἀσματικῶς καὶ τῇ σκέπῃ, τῇ σεπτῇ σου δραμόντας Ξενία, νόσων τῆς καρδίας περίσωζε καὶ νεύρων.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπιληψίας καὶ βασκανίας σουὲς δούλους, ἐκ φυμάτων ἐλκῶν καὶ φλυκτίδων, καὶ ἐξανθημάτων, ἀπάλλαξον λιταῖς σου.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Τῶν σῶν τυράννων τὰς ἀπειλὰς παριδοῦσα, ἐν χαρᾷ πρὸς τὸν πλάστην ἀνῆλθες, ὄνπερ ἐκδυσώπει ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὅλην μου Μῆτερ, ἐν σοὶ πιστῶς τὴν ἐλπίδα, νῦν ὁ σὸς ἀνατίθημι δοῦλος. Λάβε με, βοῶν σοι, εἰς χεῖράς σου Παρθένε.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

ᾠδαῖς τὸν σὲ τιμῶντα, φρούρει ἐν τῷ βίῳ τῆς δ' αἰωνίου συμμετόχον δεῖξον ζωῆς, ταῖς πρὸς Θεὸν σαῖς πρεσβείαις, Ξενία πάνσεμνε.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς σοὶ πιστῶς δραμόντας, φύλαττε τῶν νόσων, παντὸς συμπτώματος, Μάρτυς Ξενία ἡμᾶς, καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Εἰκόνα σου ἐν πίστει τοὺς ἀσπαζομένους, Θαυματουργὲ καὶ κατέχοντας ρῦσαι δεινῶν, καρδίας νόσων καὶ νεύρων ταῖς σαῖς ἐντεύξεσι.

Καί νῦν, καί ἀεὶ, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἕμνουμέν σε, Παρθένε, ὅτι ἐν κοιλίᾳ ἡμῶν τὸν Κτίστην ἐχώρησας, Μήτηρ τῆ σῆ· αὐτὸν δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, ἐν ᾧδαῖς ὑμνεῖν σε Ἀθληφόρε, Καλαμῶν τὸ κλέος καὶ τοῦ Χριστοῦ, τὴν πάνσεμνον Νύμφην· τῶν ἐν νόσοις τὴν ἰατρὸν, τῶν παιδῶν προστάτιν, καὶ τῶν κινδυνευόντων, Ξενία Καλλιμάρτυς τὸ καταφύγιον.

καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Χαίροις, τῶν καλούντων σε βοηθός, καὶ παραμυθία θλιβομένων ἢ ταχινή, χαίροις, καθαιρέτις παντὸς μαγείας εἶδους, καὶ νοσοῦντα παιδιά, Ξενία φύλαττε.

Θλιβομένων, πάνσεμνε, καρδιῶν, ἢ ἀφαιρεθεῖσα τὴν καρδίαν σου ἀπηνῶς, ὑπὸ τοῦ τυράννου γλυκεία ἀνεδείχθης, παραμυθία Μάρτυς, τῶν προστρεχόντων σοι.

Ἀθληφόρων χαίροις ἢ καλλονή, καὶ τῆς βασκανίας τὸ ἀντίδοτον ἐκ Θεοῦ, χαίροις, τῆς μαγείας φθονερῶν καθαιρέτις. Χριστὸν δυσώπει, Μάρτυς, ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Τοὺς ἀσπαζομένους πανευλαβῶς, Μάρτυς στεφηφόρε,
τὴν Εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, νόσων τῆς καρδίας καὶ
νεύρων ταῖς λιταῖς σου, καὶ σεληνιασμοῦ τε, Ξενία,
φύλαξον.

Χάριν θείαν εἴληφας ἐκ Θεοῦ, σώζειν, ὦ Ξενία, τοὺς
καλοῦντάς σε εὐλαβῶς, ἐκ τῶν δοθειῶν καὶ τῶν
ἐξανθημάτων, μυρμηκιῶν τε, Μάρτυς, ταῖς σαῖς δεήσεσι.

Πονηρῶν πνευμάτων ἐπιβουλής, καὶ τῆς βλάβης τούτων
διαφύλαττε τοὺς πιστῶς, τῇ σεπτῇ σου σκέπῃ, καὶ ἱερᾷ
Εἰκόνι προστρέχοντας λιταῖς σου, Ξενία πάνσεμνε.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Χαῖρε Μῆτερ Δέσποινα τῆς ζωῆς, χαῖρε ἡ προστάτις, τῶν
τιμώντων σε καὶ φρουρός, χαῖρε ἡ ἐλπίς μου, ἡ δόξα καὶ
ἰσχύς μου μετὰ Θεὸν ἡ μόνη σὺ μου βοήθεια.

Πᾶσαι των Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς
Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον
ἡμᾶς. (Τρίς).

**Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν·

Ἄγιε, επίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Τὸ Τρισάγιον

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον
ἡμᾶς. (Τρίς).

**Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου·
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν
οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός
ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς
εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας
ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ
ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιθήμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεπον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μὴ ἀστοχήσομεν, ρυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βαφαῖς τῶν αἱμάτων σου, φαιδρὰν στολὴν σεαυτῆ, Ξενία, ἐπέχρωσας παρισταμένη Χριστῷ, ὡς νύμφη πανάσπιλος· εἴληφας δὲ τὴν χάριν, μαγγανείας τοῦ λύειν, δαίμονας ἐκδιώκειν, καὶ τὰς νόσους καρδίας ἰάσθαι. Ἰκέτευε ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Ἐκτενῆς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς.
ᾠχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.**

Πάντας τοὺς προστρέχοντας πιστῶς, τῆ σεπτῆ σου σκέπη Ξενία, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, καὶ τῶν ὀρατῶν ἡμᾶς θεόφρον φύλαξον, φθονερῶν τε ἀφάνισον, πᾶσαν μαγγανείαν, καὶ δεινῶν ἀπάλλαξον, καὶ νόσων λύτρωσαι

καὶ τὸν ἀθλοθέτην Σωτῆρα, σὺν τῇ Θεοτόκῳ δυσώπει,
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πολὺαθλε.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

